Fol. 19.

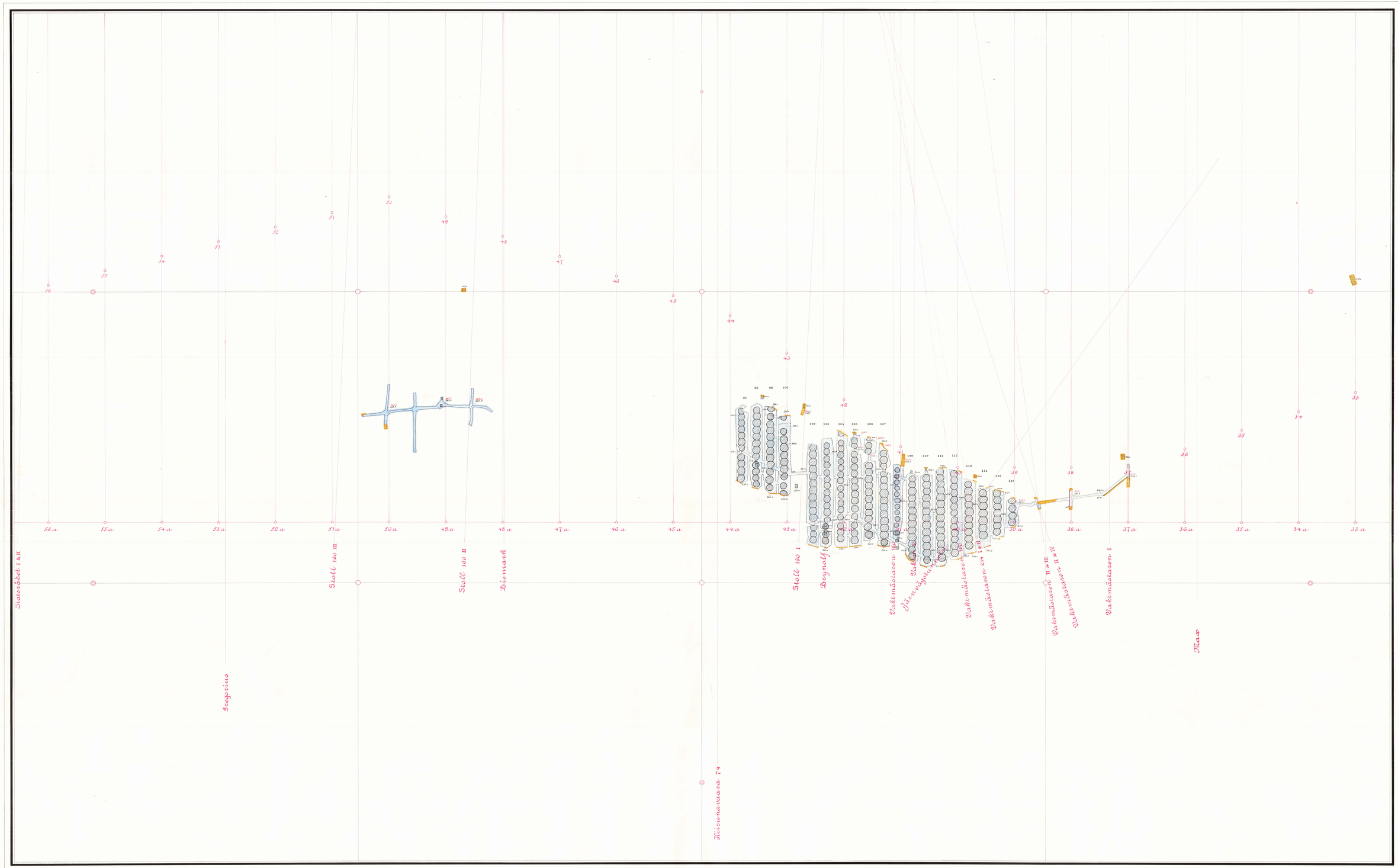
Skarabæl I & II
Skeli 160 III
Skeli 160 II
Djúpivatn
Skeli 160 I
Bergalf
Vakmadatæsa I
Vakmadatæsa II
Vakmadatæsa III
Vakmadatæsa IV
Vakmadatæsa V
Vakmadatæsa VI & VII
Vakmadatæsa VIII & IX
Vakmadatæsa X
Vakmadatæsa XI
Vakmadatæsa I
Reginleif
Hreinnadæsa I
Mar

Fol. 21.

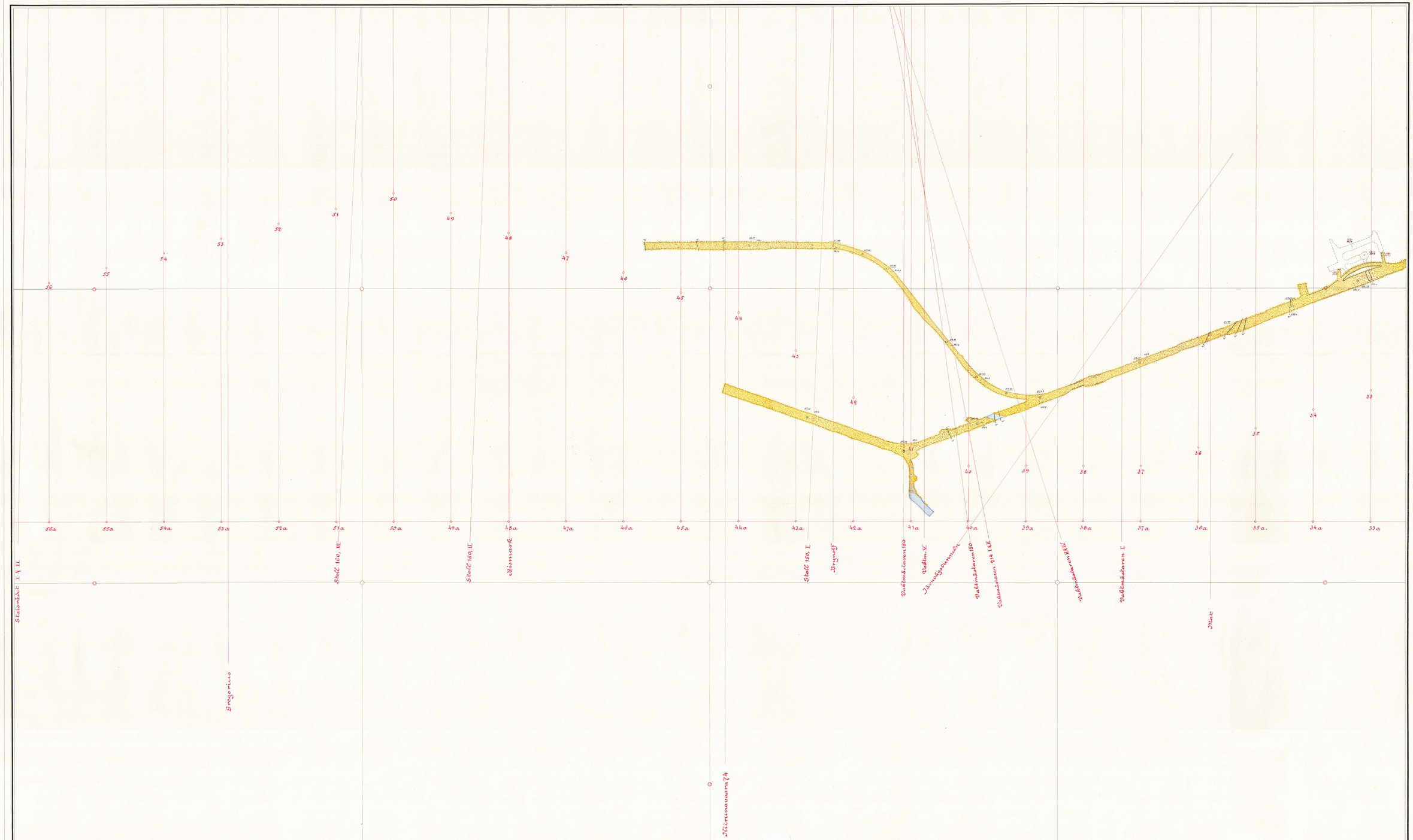
58a
55a
54a
53a
52a
51a
50a
49a
48a
47a
46a
45a
44a
43a
42a
41a
40a
39a
38a
37a
36a
35a
34a
33a
Stadt 169, III.
Stadt 169, II.
Stadt 169, I.
Brugvej
Jernbanedæmningen
Jernbanevarmen 74

LÄNGDPROFIL

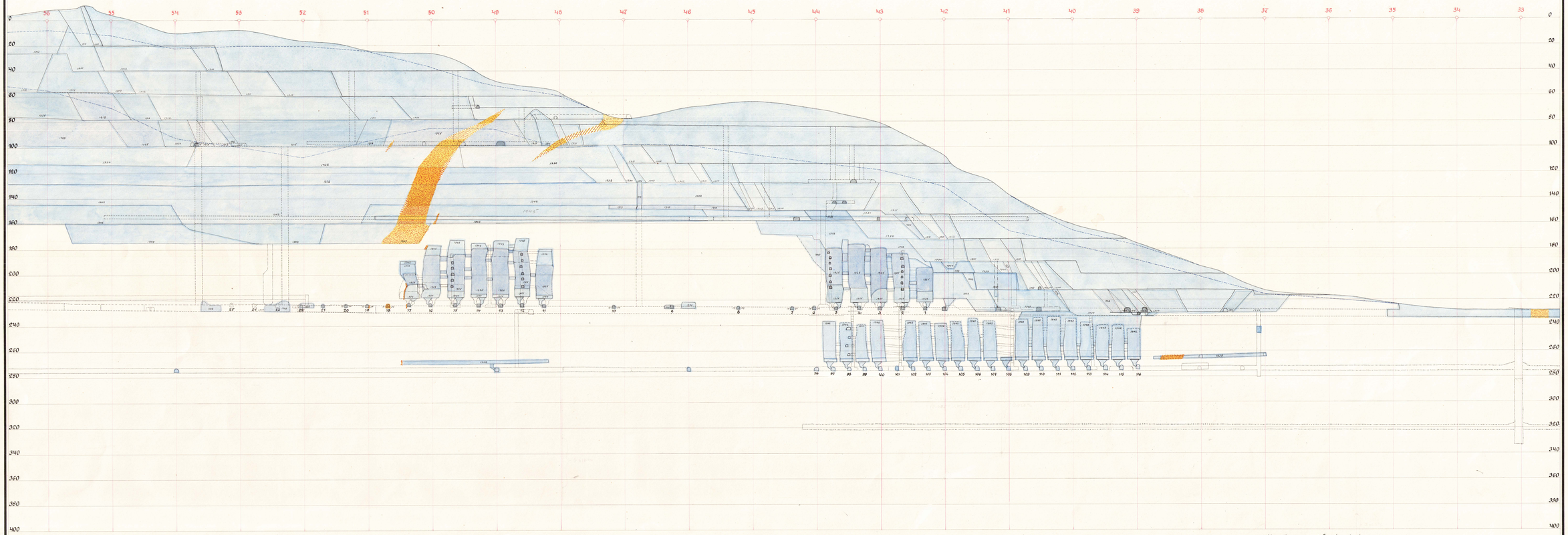

TVÄRPROFILER

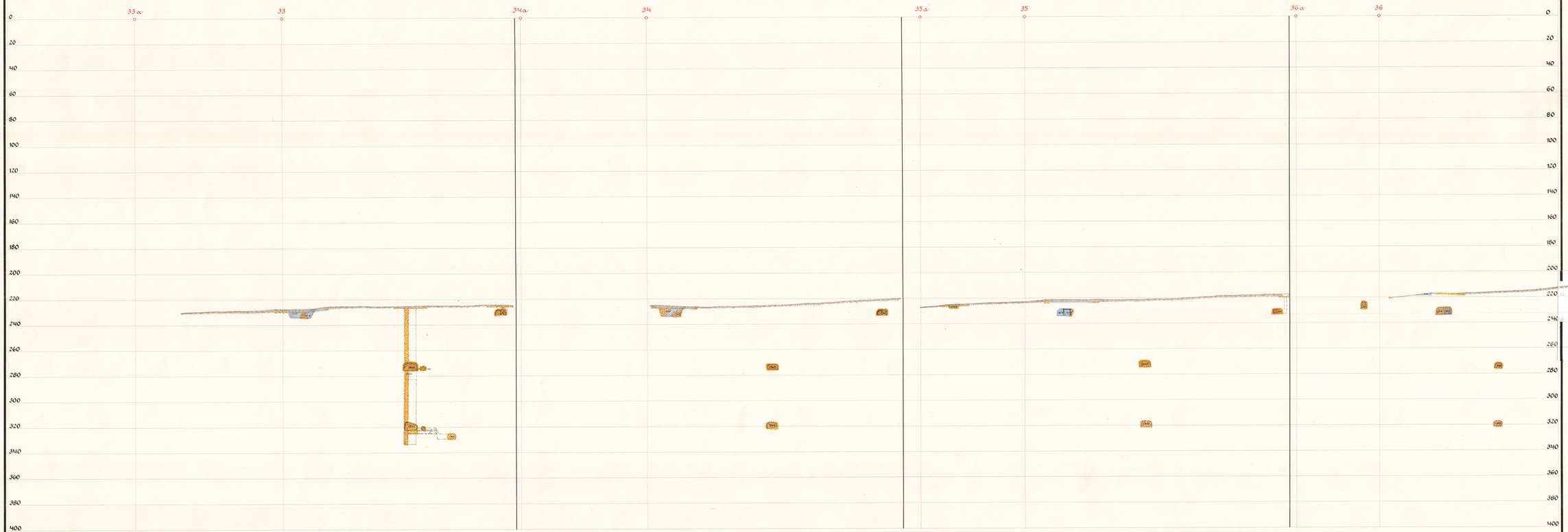

TVÄRPROFILER

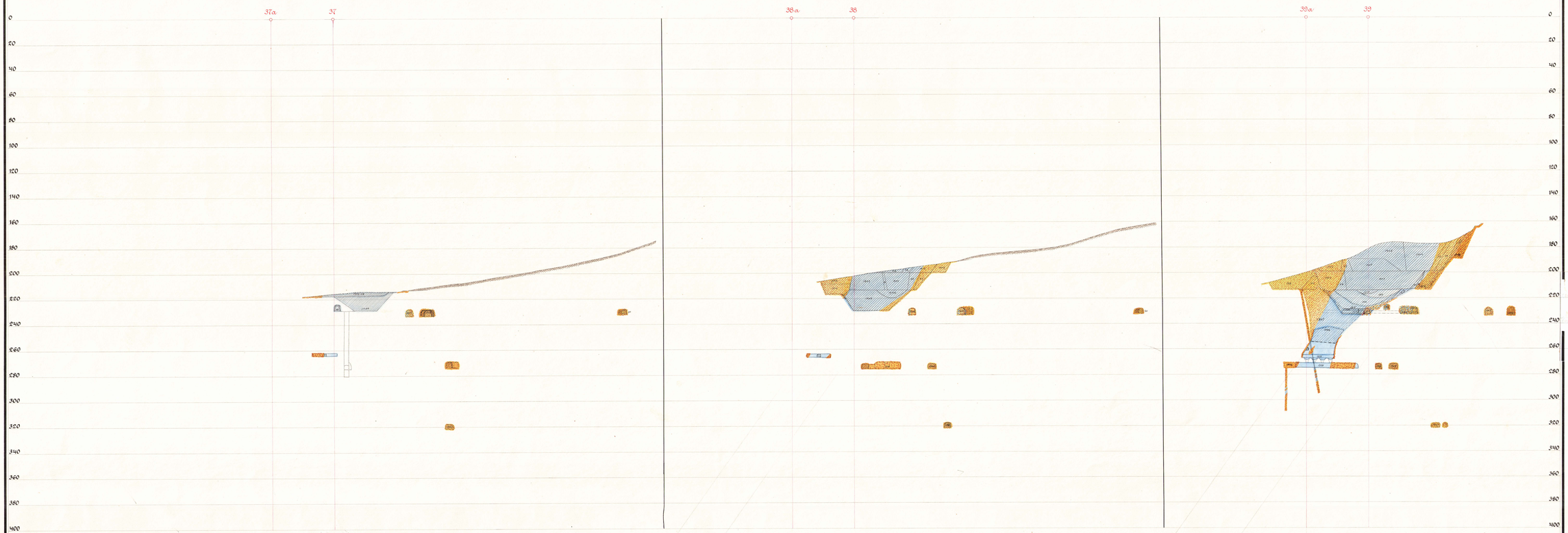

TVÄRPROFILER

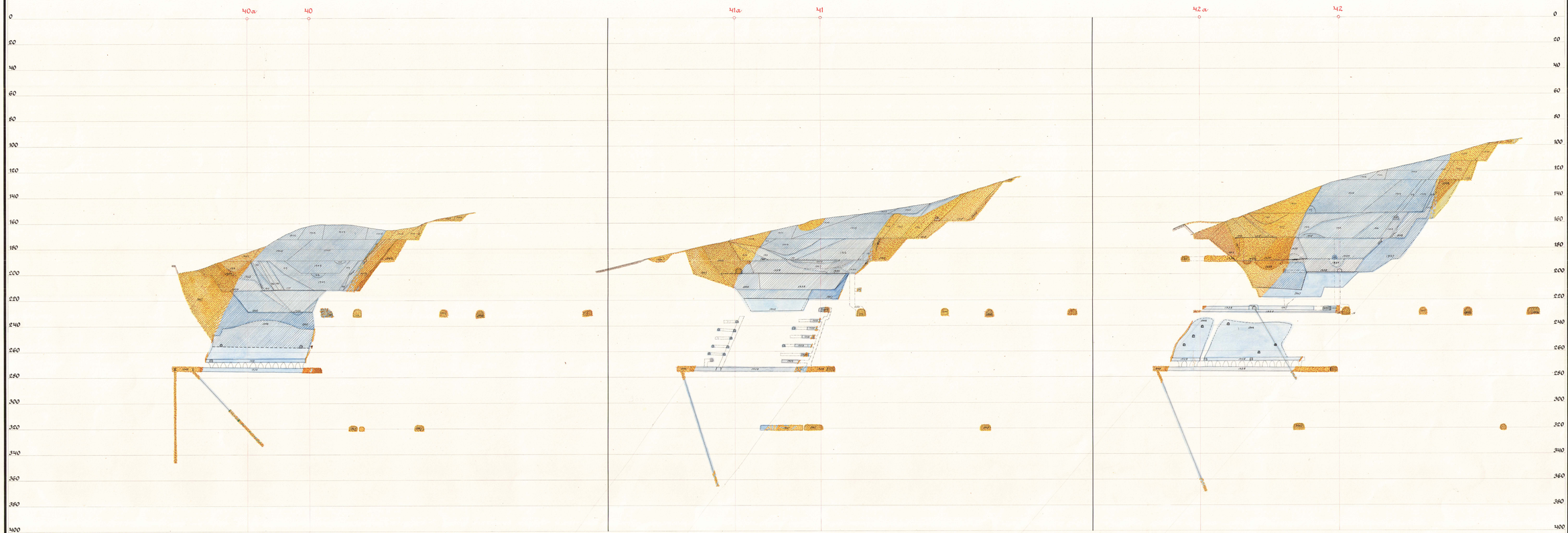

TVÄRPROFILER

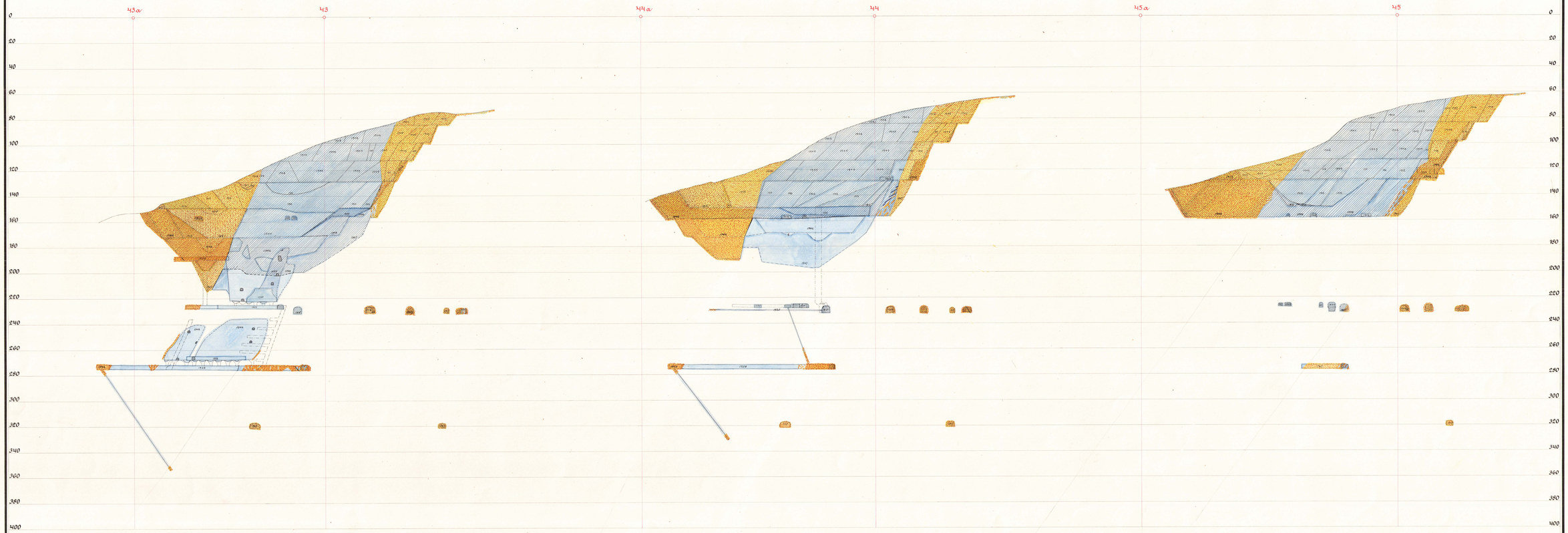

TVÄRPROFILER

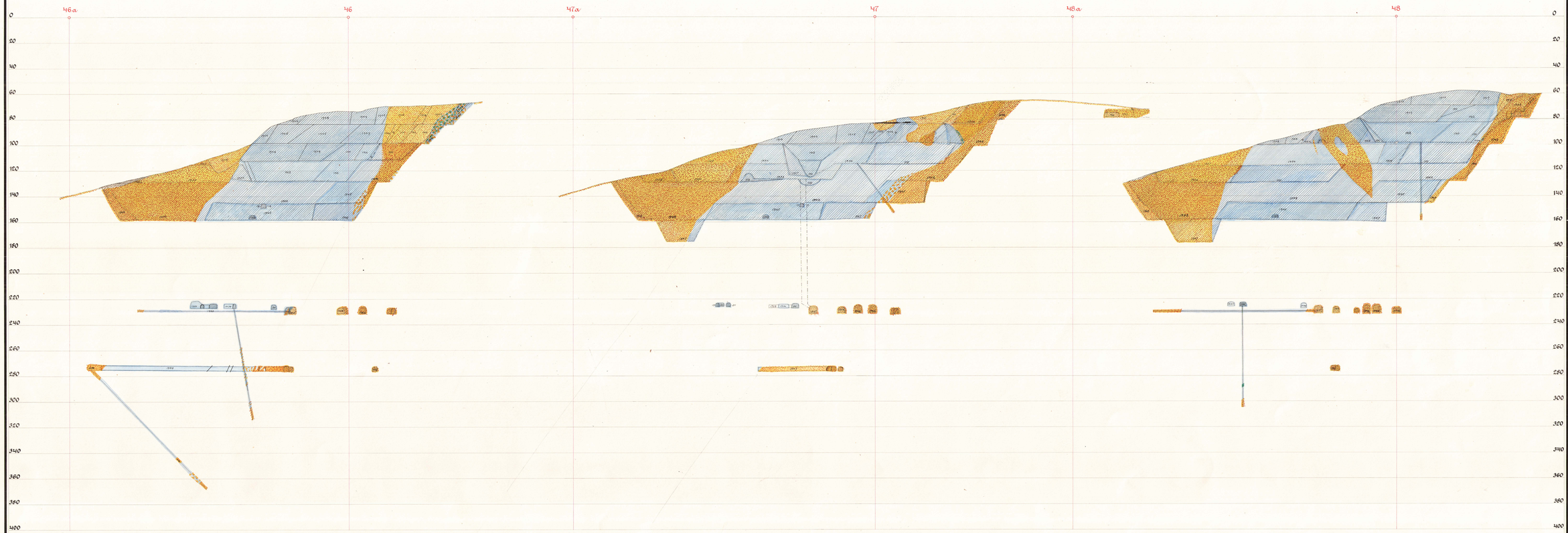

TVÄRPROFILER

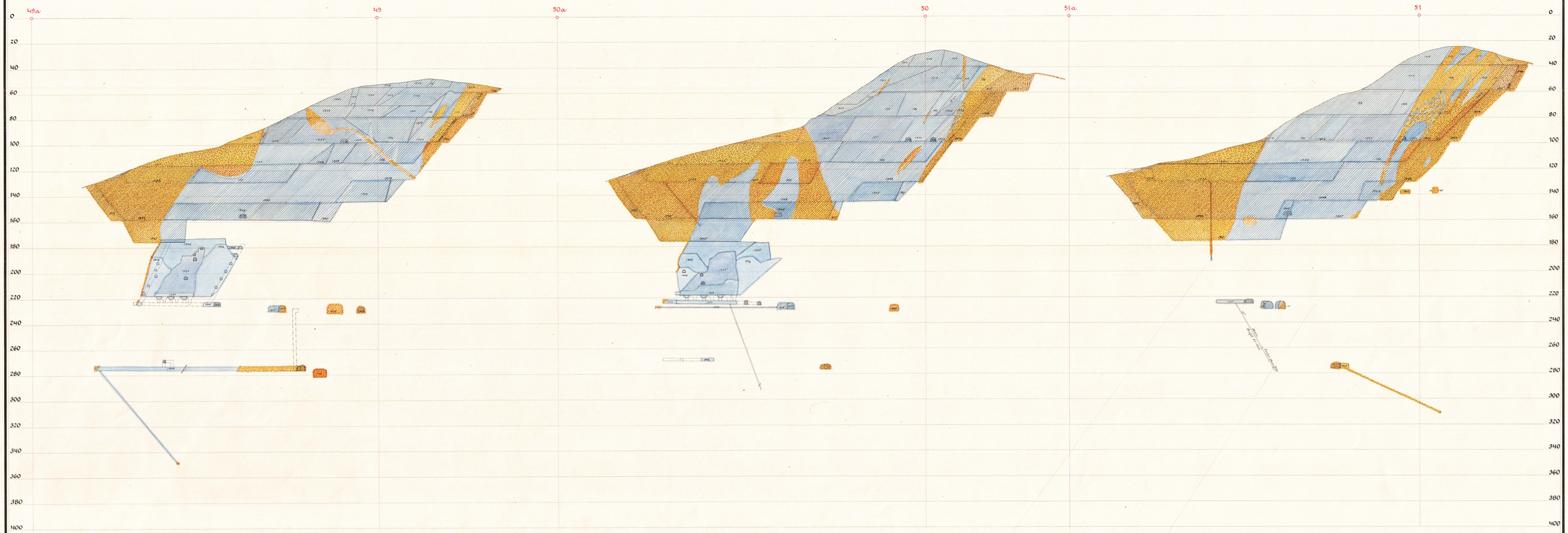

TVÄRPROFILER

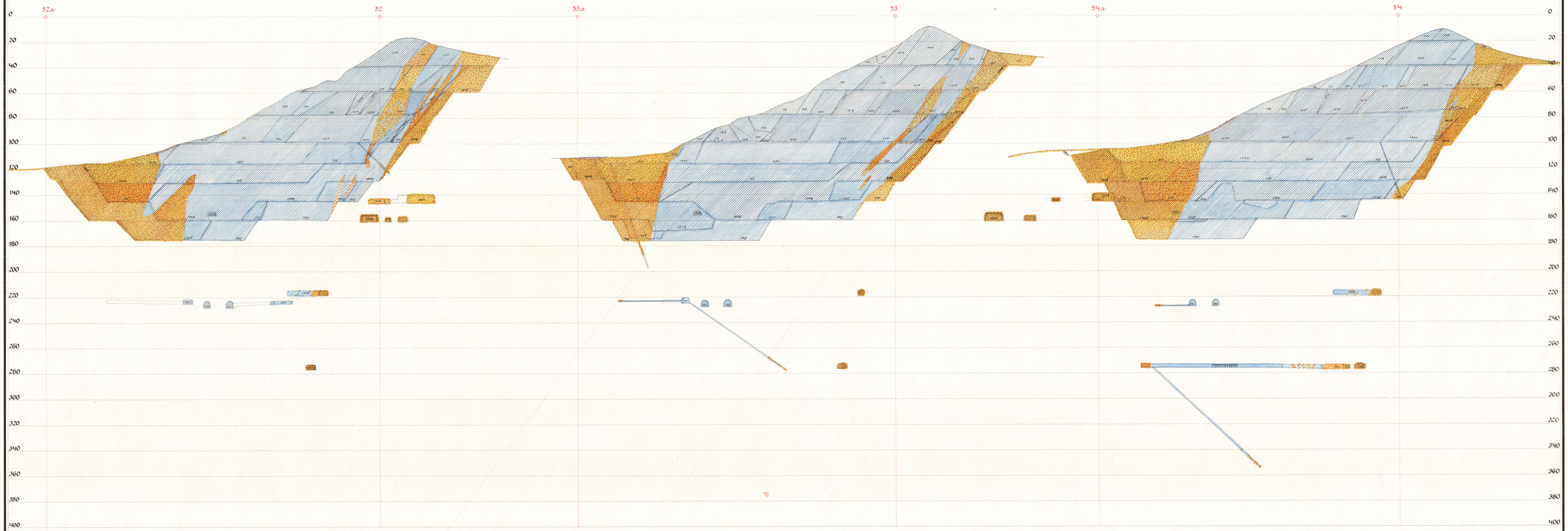

TVÄRPROFILER

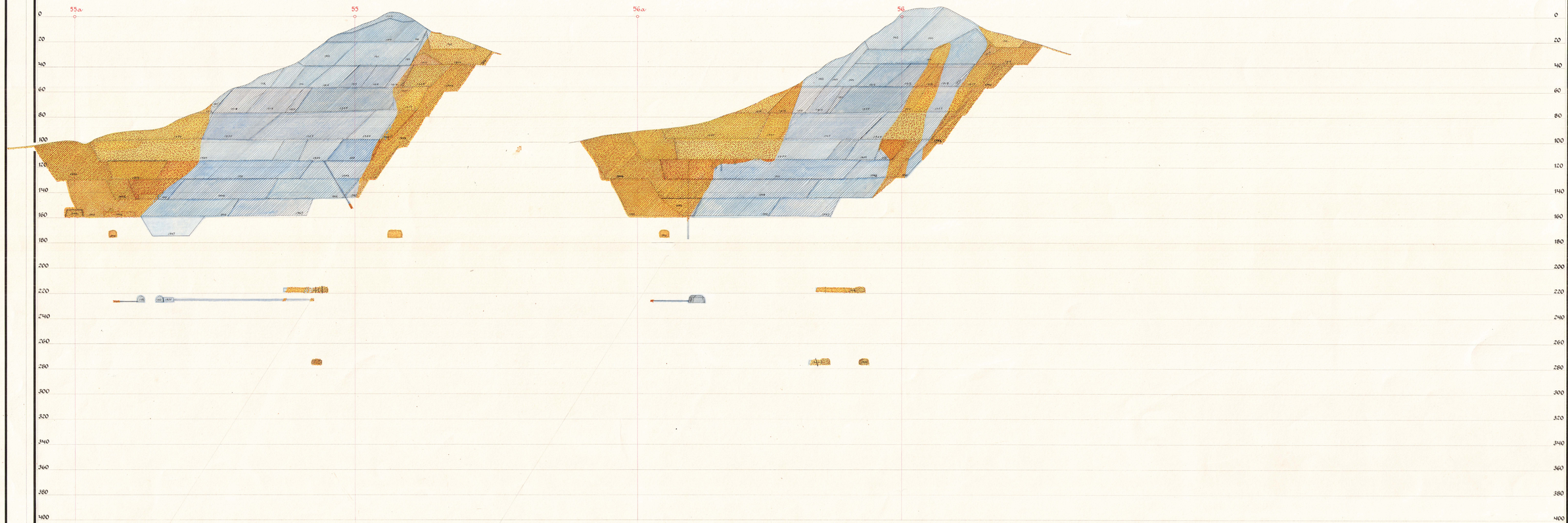

BORRHÅLSPROFILER

VAKTMÄSTAREN III

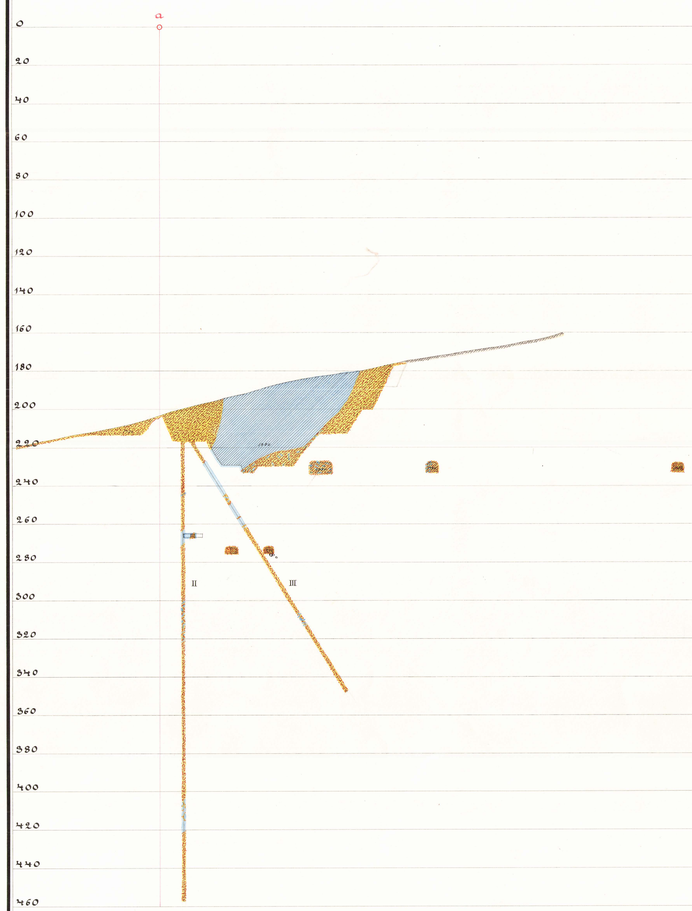

VAKTMÄSTAREN II & IV

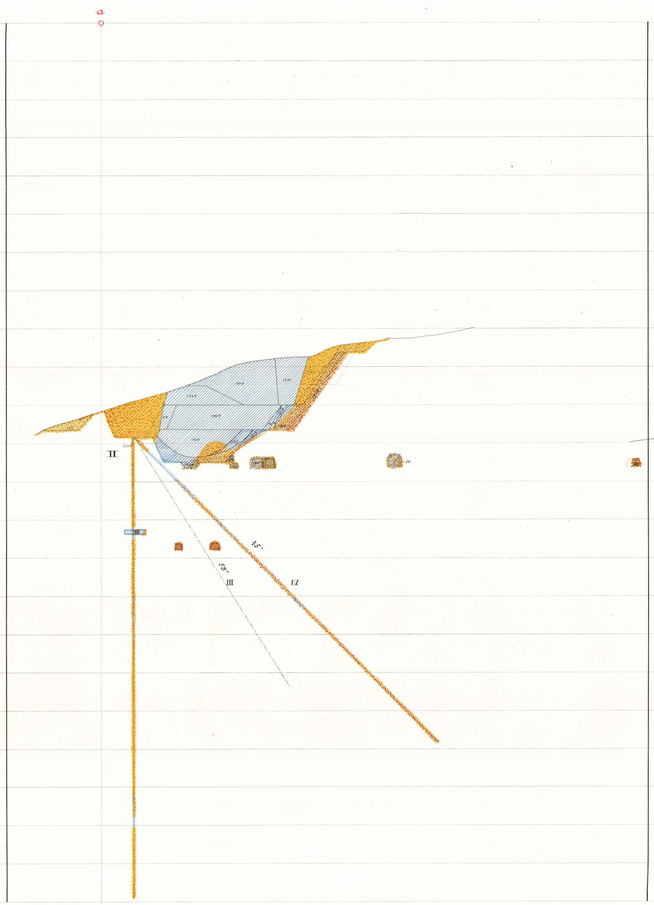

VAKTMÄSTAREN I

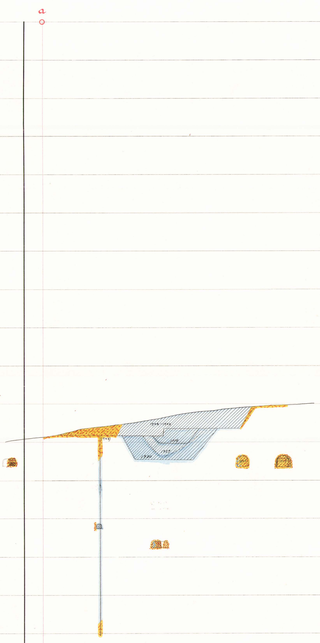

MAX

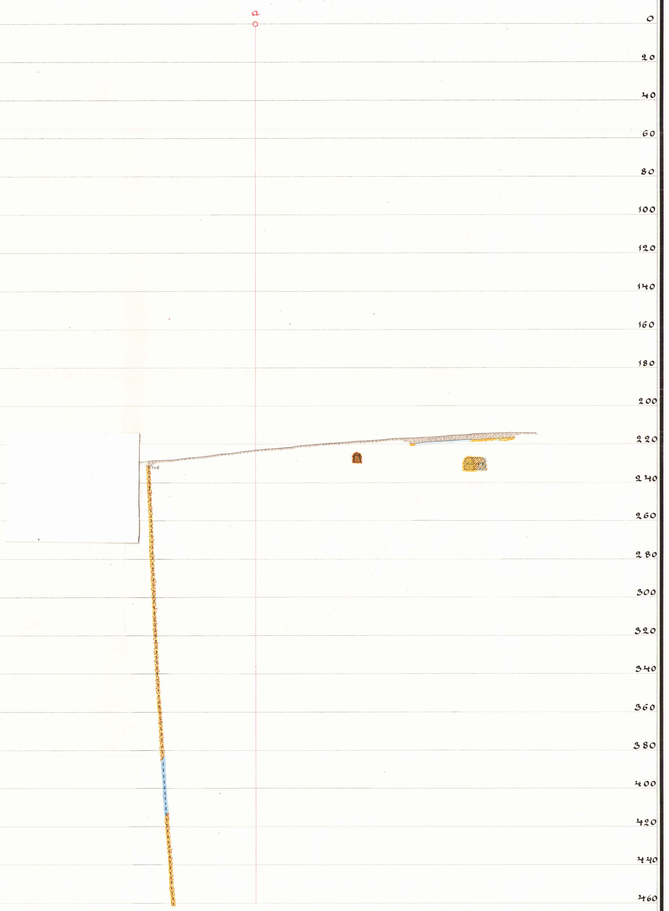

BORRHÅLSPROFILER

VAKTMÄSTAREN III

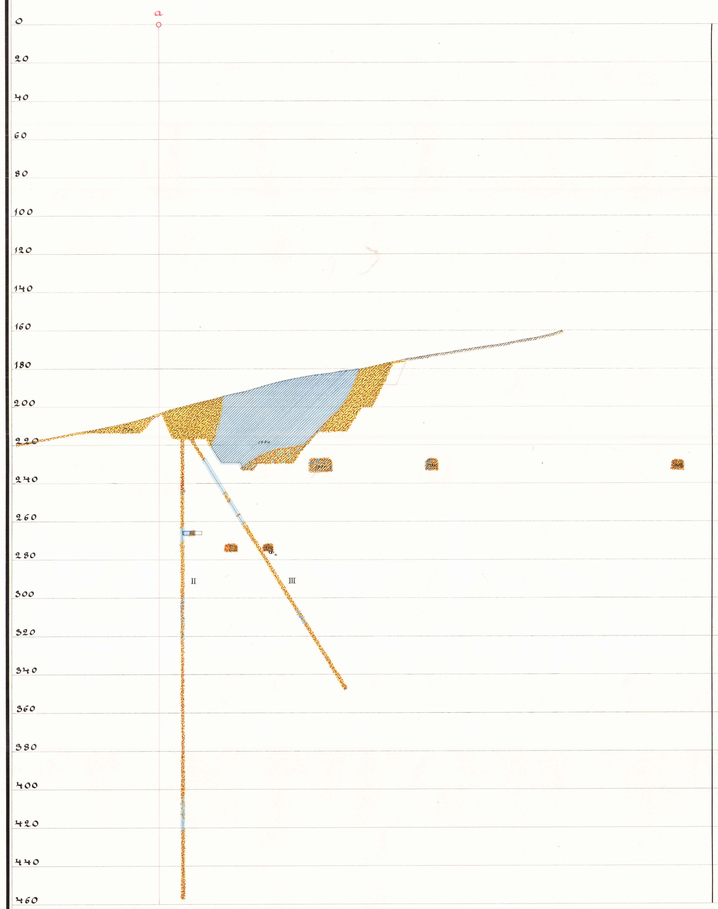

VAKTMÄSTAREN II & IV

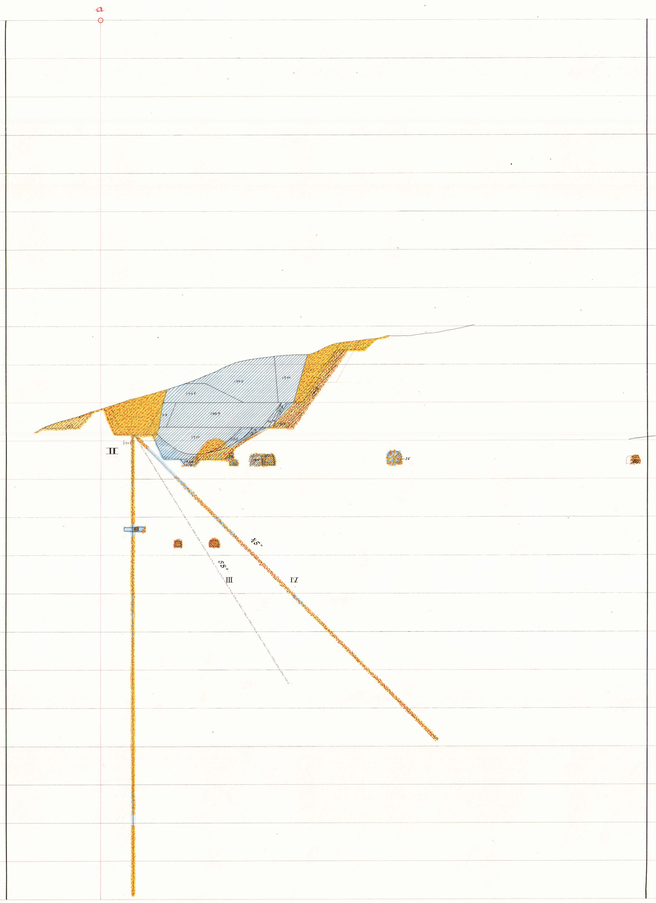

VAKTMÄSTAREN I

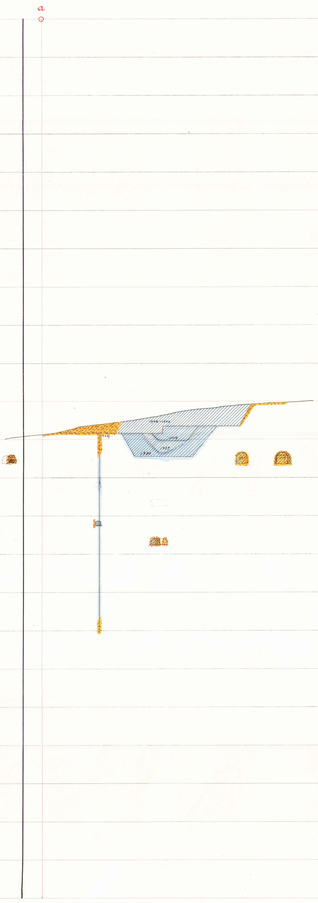

MAX

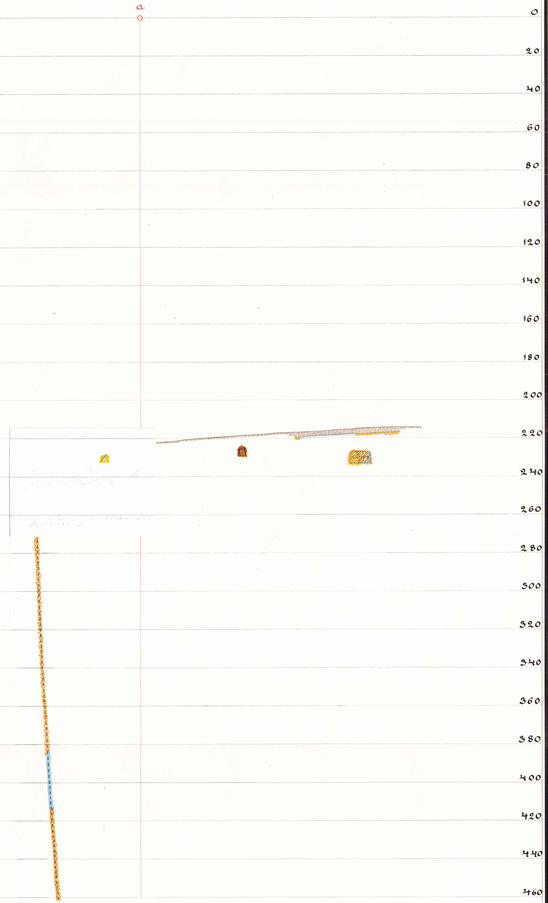

Ink. Komm. Koll,
D. N:o 3259.

BORRHÅLSPROFILER

STOLL 160, III.

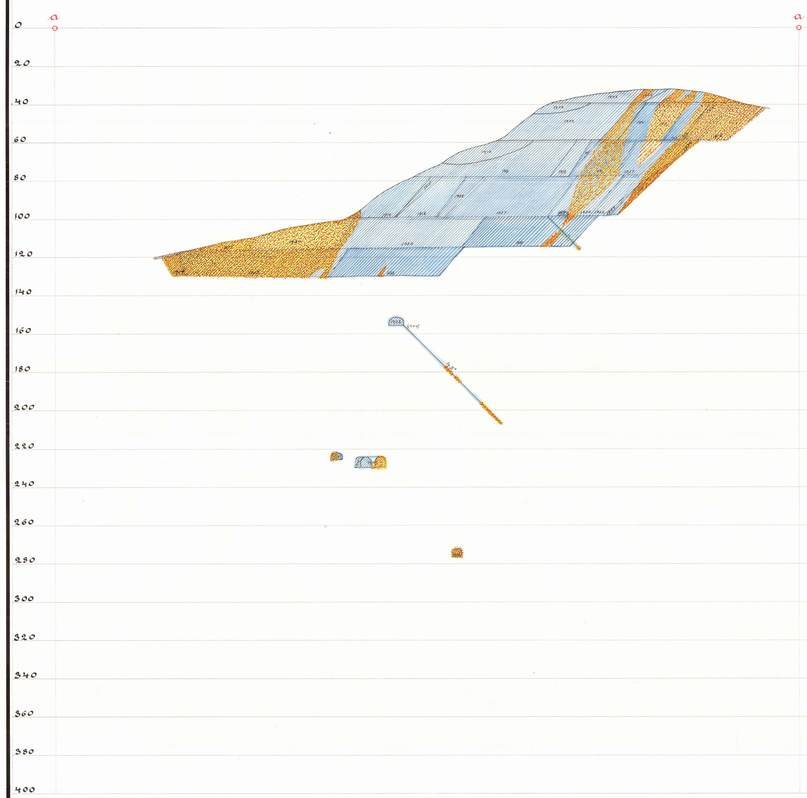

STOLL 160, II.

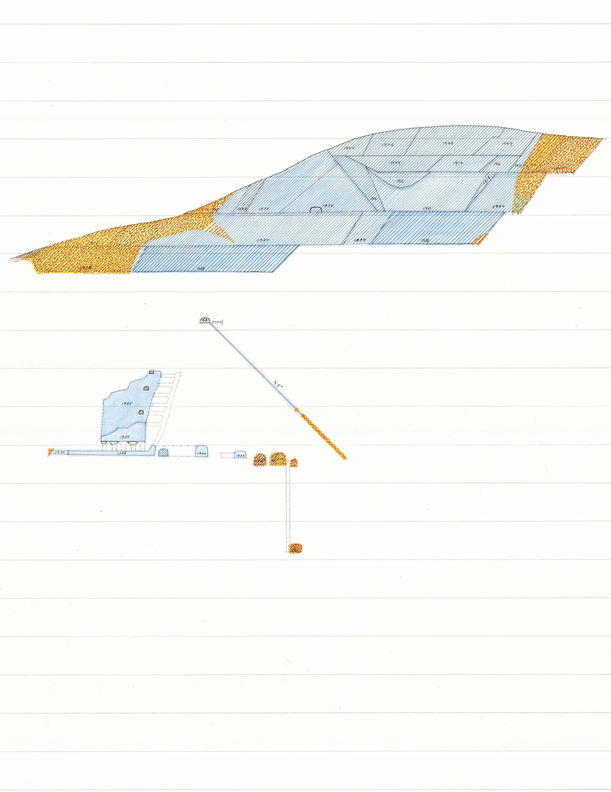

BISMARK

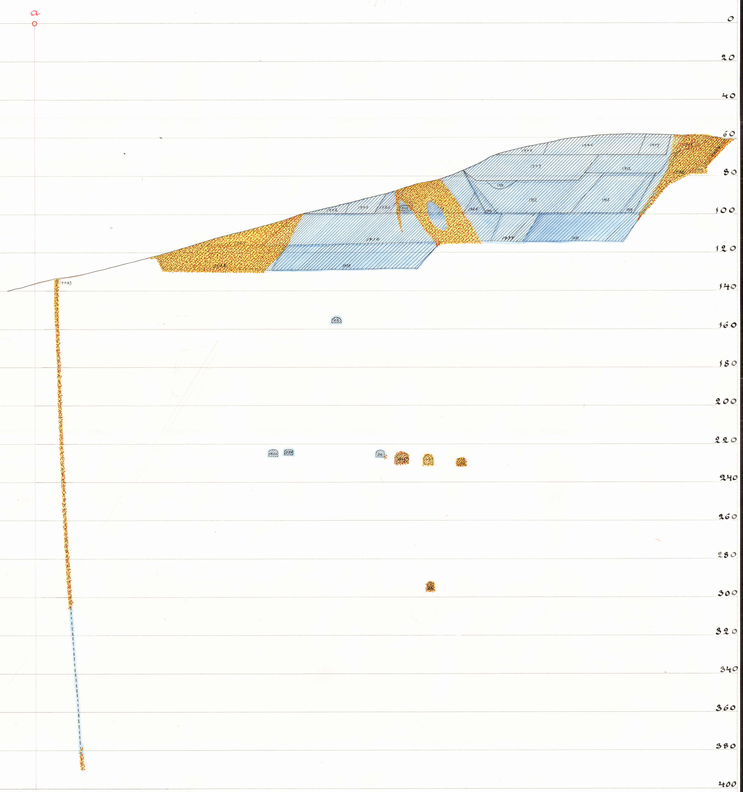

BORRHÅLSPROFILER

KIIRUNAVAARA № 74

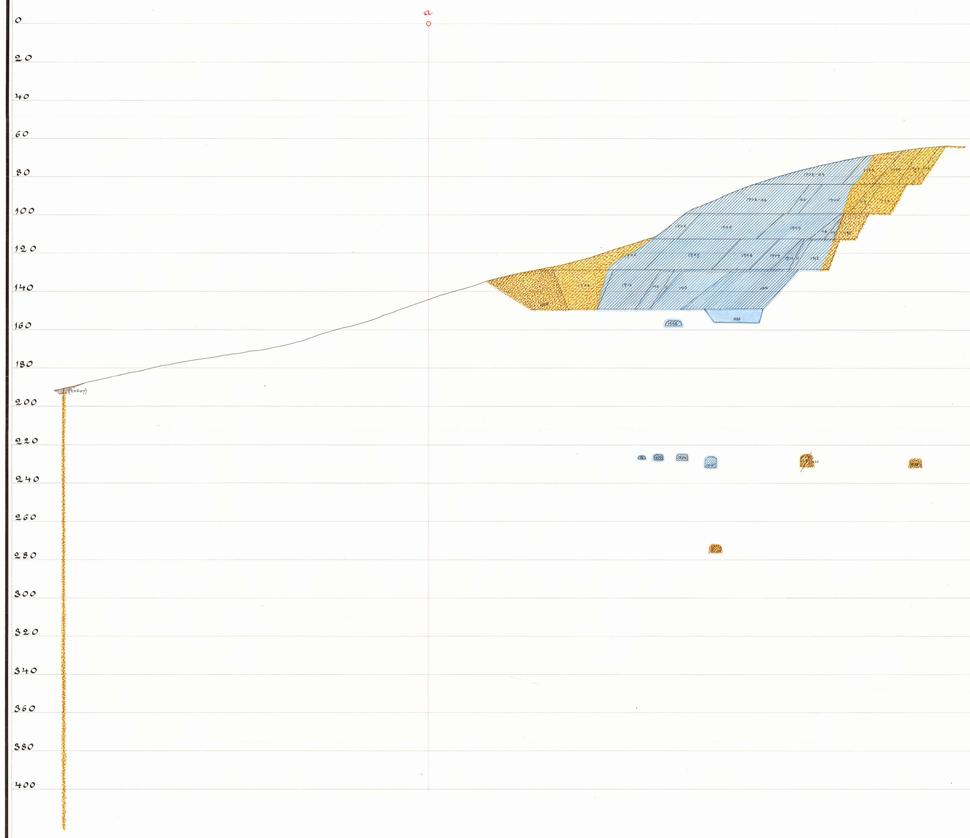

STOLL 160, I.

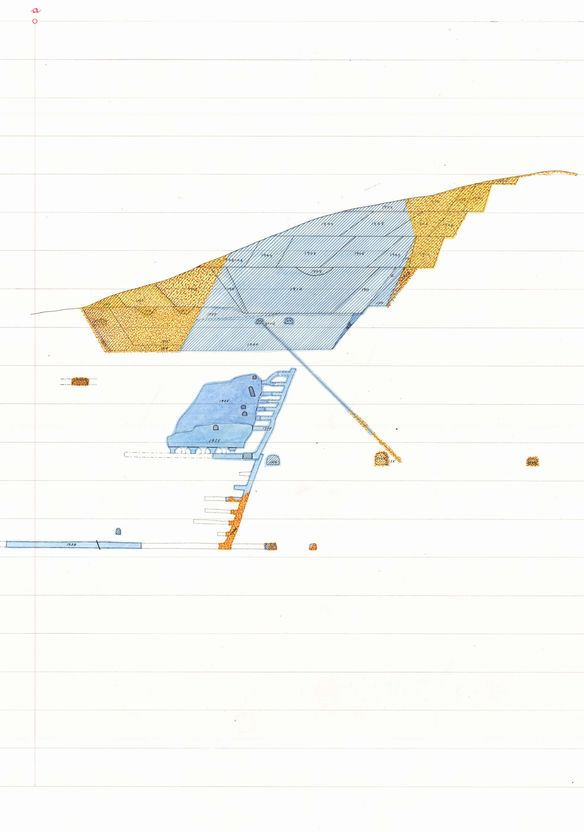

BRYNOLF

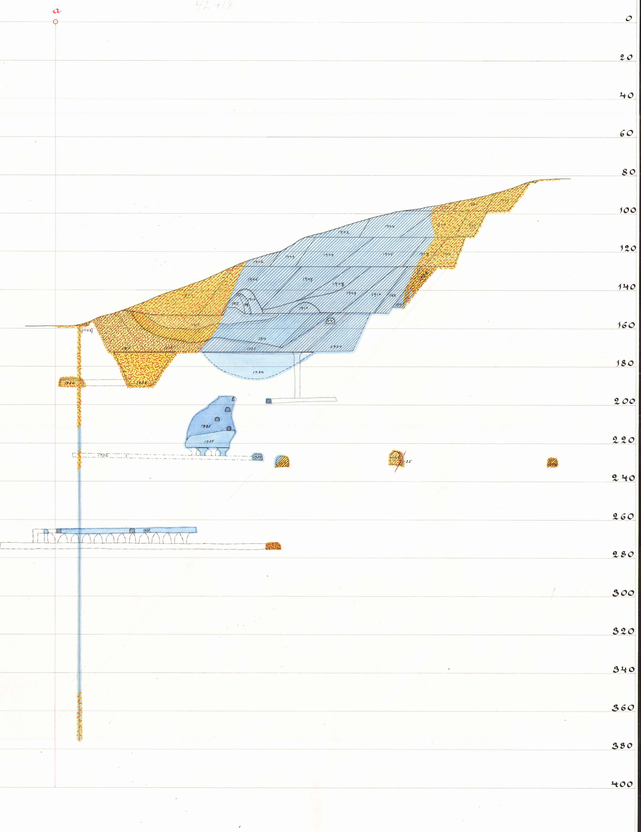

BORRHÅLSPROFILER

VAKTMÄSTAREN 180

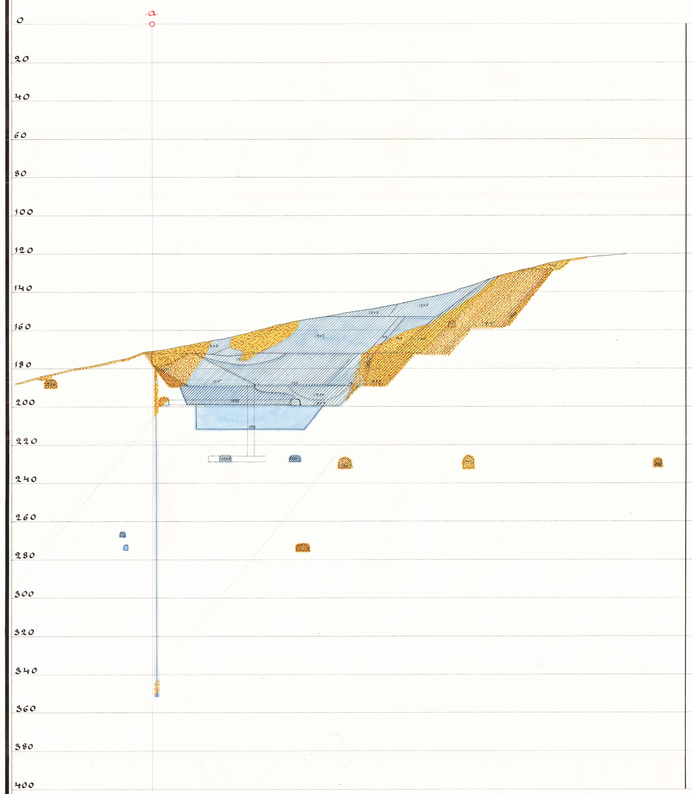

VAKTMÄSTAREN V

VAKTMÄSTAREN 190

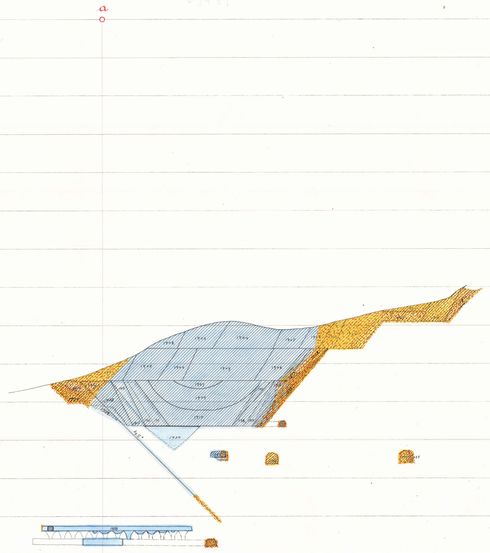

JÄRNVÄGSTUNNELN

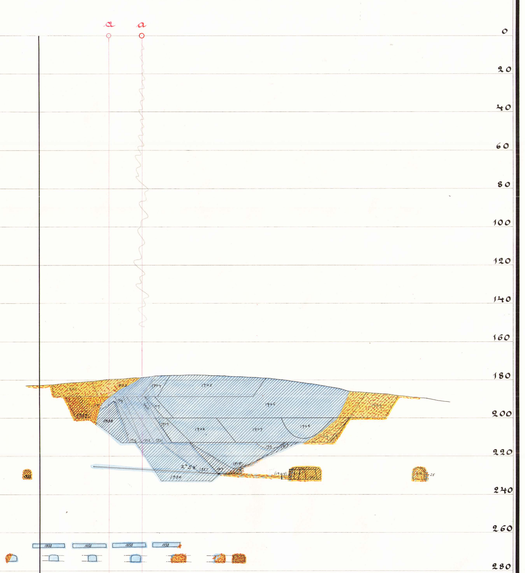

BORRHÅLSPROFILER

VAKTMÄSTAREN 214 I & II

STATSRÅDET I & II

GREGORIUS

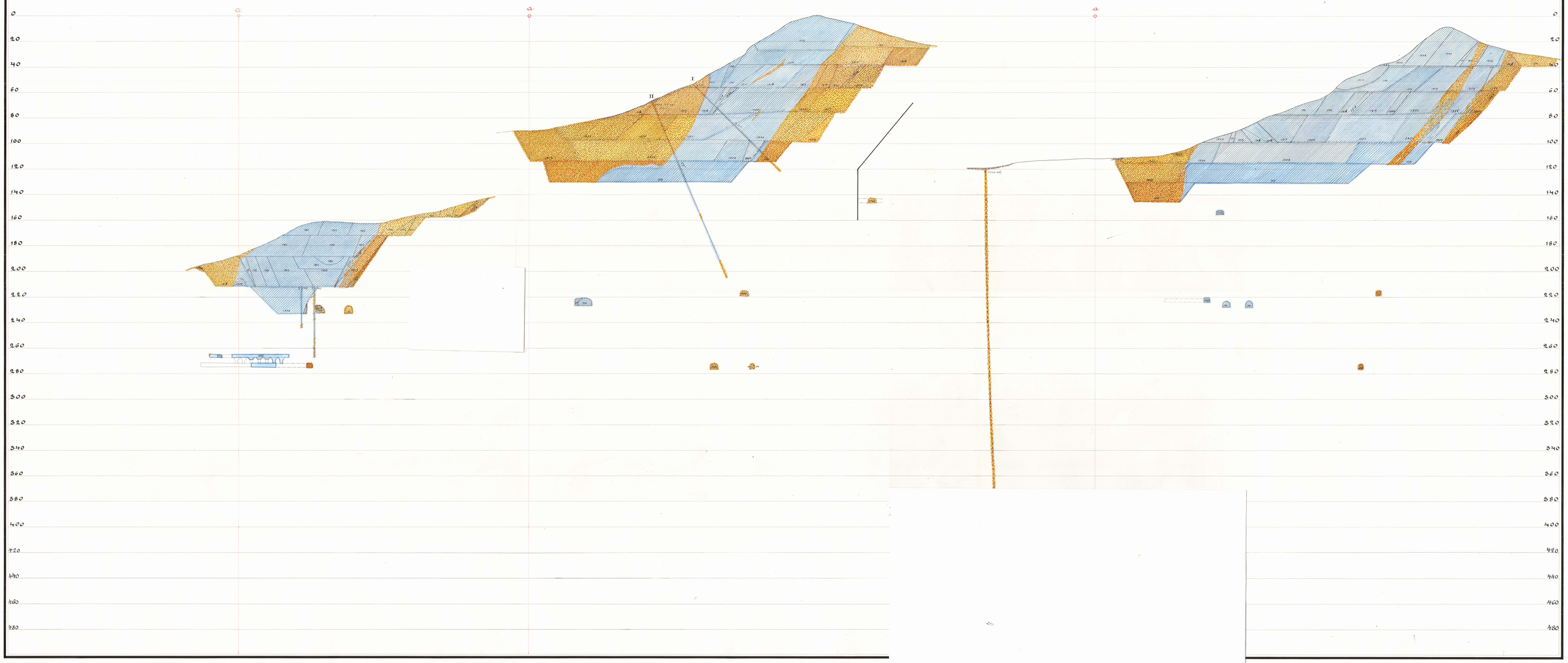

BORRHÅLSPROFILER

VAKTMÄSTAREN 214 I & II

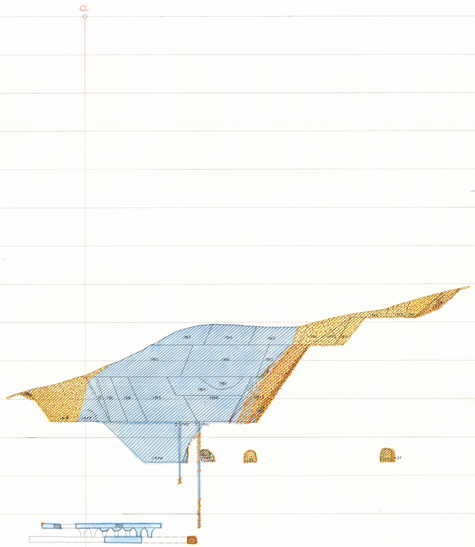

STATSRÅDET I & II

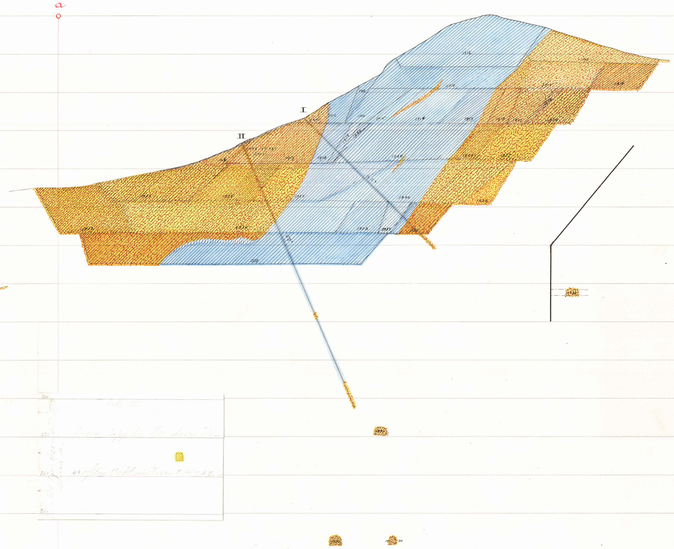

GREGORIUS

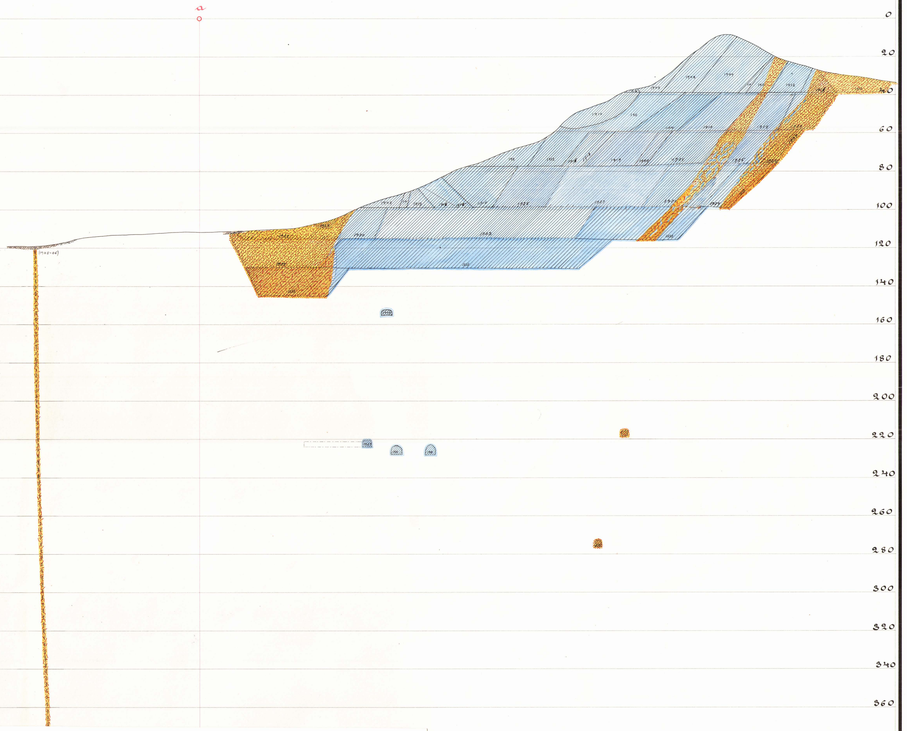

(1905-06)

Tillhör del III av Kiirunakartan av år 1897

Beskrifning.

Kiirunavaara ligger i Jukkasjärvi socken af Norrbottens län emellan Kalix och Torne elfvar på ungefär 1½ mils afstånd från hvardera. De närmaste, före grufdriftens påbörjande bebygda platserna, Jukkasjärvi gamla kyrkoby, Kurravaara, Käyrivuopio, Kaalasluspa och Puoltsa byar, äro belägna på 15 à 18 km afstånd från berget. Den norr om berget belägna sjön Luossajärvi ligger 500 meter öfver hafvet. Topparne Geologen, Statsrådet, Landshöfdingen och Professorn ligga resp. 229, 248,7, 238 och 238,7 meter öfver Luossajärvi.

Kiirunavaara järnmalmsförekomst har en längd af omkring 5,5 km. Malmstockens sidostupning är 50° à 60° mot öster, dess bredd i dagen varierar, enligt hvad af hittils gjorda undersökningar framgår, mellan 30 à 40 meter och 152 meter; malmarean har beräknats till 376000 qvadratmeter och malmqvantiteten ofvanför Luossajärvis vattenyta till minst 215 millioner ton. Malmen, som på båda sidor omgifves af porfyrer af något vexlande utseende, innehåller endast undantagsvis föroreningar, dess jernhalt vexlar mellan 50 % och 70 % och dess fosforhalt emellan 5 à 6 % och 0,05 % eller mindre. Det fosforförande mineralet, apatiten, förekommer dels utskild i form af smärre ådror eller klumpar, dels mycket intimt inblandad i jernmalmen.

Kiirunavaara omnämnes, så vidt man känner, första gången i en P.M. af bokhållaren vid Kengis bruk Samuel Mört, skrifven mellan 1696 och 1727, berget lär hafva angifvits af lappen Amund Andersson, som derför 1741 erhöll belöning. År 1736 besökte en kommission under ledning af Landshöfdingen Baron Gyllengriip malmberget. 1759 inmutades berget af brukspatron Steinholtz vid Kengis och plats för masugnar utsynades, utan att detta ledde till något tillgodogörande. År 1825 begärde brukspatron Ekström vid samma bruk rätt att få exportera malm från Kiirunavaara till Norge, hvartill han likväl ej vann Kungl. Maj:ts tillstånd.

Under de senaste 50 åren hafva talrika inmutningar gjorts i såväl Kiirunavaara som Luossavaara och tvister om eganderätten till desamma egt rum. Någon närmare utredning af malmförekomstens utsträckning och beskaffenhet blef icke företagen förrän 1875, då en noggrann uppmätning af fältet och proftagning på statens bekostnad utfördes genom Sveriges Geologiska Undersökning, hufvudsakligen af O. Gumælius och C.A. Dellvik, och denna utredning har varit vägledande för alla senare undersökningar. En noggrannare kartläggning af malmfältet, delvis grundad på magnetiska undersökningar, utfördes 1889 af S.R. Vibel.

1897 upprättades en ny karta af Statsgeologen Hj. Lundbohm med stöd af Vibels karta, utmålskartan 1890 samt mätningar 1896 och 1897. Denna karta är försedd med talrika tvärprofiler, grundade på under 1896 och 1897 utförda diamantborrningar. Under åren 1899 - 1900 utfördes af T. Zachrisson å Kiirunavaara och Luossavaara triangelmätning med teodolit, hvilken legat till grund för under 1904 utförd triangelmätning för bestämmande af märkpunkterna å fältet. Under åren 1900 - 1902 mättes och utfördes af C.J.O. Kjellström en detaljerad topografisk karta i skalan 1:4000 öfver trakten omkring malmfälten. Från denna har tagits en del afvägningssiffror å äldre triangelpunkter samt nivåkurvorna å topografiska dagbladet. Mätningar för grufkartans upprättande påbörjades 1902.

Under sommaren 1899 påbörjades den första stollen å 160 m. afv. och det första egentliga pallarbetet å 85 m. afv. i Grufingeniörens kulle.

Brytningen har enligt uppskattning varit under åren 1899-1901 78878 ton

" år 1902 358108 "

" " 1903 848183 "

Från grufvorna hafva afförts

i Oktober 1899 till Luleå 1138 "

under 1902 " " 27376 "

" Narvik 25045 "

under 1903 " " 791008 "

På grund af malmens stora längd har kartan måst uppdelas i fyra särskilda delar, som omfatta:

Del I. Jägmästaren - Professorn, omfattande utmålen Elisabeth, Beata, Fyndigheterna N:ris 40 Sofia, 26, 3, 22, 2, 28, 1, 41 Maria, 29, 4 samt 42 Alrik.

Del II. Landshöfdingen - Bergmästaren omfattande utmålen Fyndigheterna N:ris 43 Sven, 5, 30, 6, 31, 7, 32, 8, 33, 9, 34, 10, 35, 11, 36, 45 Oscar, 44 Carl Johan, Filemon, Amos, John samt en del af Ferdinand.

Del III. Statsrådet - Vaktmästaren, omfattande utmålen Fyndigheterna N:ris 12, 13, 23, 24, 14, 15, 25, 37, 38, 16, 27, 17, 39 samt en del af N:o 18.

Del IV. Myren-Luossajärvi, omfattande utmålen Fyndigheterna N:ris 18 (norra delen) 19, 20 och 21, Gustaf Adolf, Noak, Sem, Ham, Hvalfisken, Krokodilen, Jafet samt en del af Tammok och Sjöormen.

Af dessa föreligger nu del III, som omfattar hela den bearbetade delen af fältet med undantag af en nyligen påbörjad pall i Professorns kulle.

Vid utförandet af kartan hafva på grund af de särskilda förhållandena å fältet normalkartans föreskrifter icke i alla afseenden kunnat fullt efterföljas. Tillfälliga upplag af malm och jordtippar hafva icke blifvit inlagda å topografiska dagbladet, då de förra inom närmaste två åren komma att borttagas och de senare årligen undergå betydliga förändringar, enär malmen ännu icke är fullständigt blottad. Af samma skäl äro icke heller gränserna för hittils utförda jordrymningar inlagda.

I dagen brutna pallar äro såsom sänkningar streckade intill den mot sulans nivå svarande nivåkurvan. Den för bangårdens framförande sprängda pallen mellan 218 och 210 m. har icke streckats nedanför den i pallen bygda permanente lastkajen, hvilken i stället ansetts böra jämte bangårdens järnvägsspår inläggas å top. dagbladet. Blottade malmgränser äro betecknade med fina svarta linier, märkta m.m. Alla höjdsiffror äro erhållna genom direkta afvägningar, och beteckna vertikala djupet under den några meter inpå liggande väggen midt för toppen Landshöfdingen belägna nollpunkten.

För att åskådliggöra anordningarne för malmens utfrakt hafva härför afsedda störtschakt blifvit med särskild streckning inritade i pallmuren, hvarjemte utfraktstollarne blifvit uträrkta med streckade linier. De olika utmålen, som benämnas Fyndigheten N:o 12, 13 etc. äro betecknade med sina resp. nummer i svarta arabiska siffror.

De å topografiska dagbladet inlagda nivåkurvorna äro tagna från Kjellströms topografiska karta, men då inga säkra konnexionspunkter funnits, så öfverensstämma kurvorna icke med afvägda punkter. De hafva likväl inlagts emedan de gifva en bättre bild af terrängförhållandena än den å normalkartan använda sluttningsteckningen.

Å geologiska dagbladet äro pallar och störtschakt streckade på samma sätt som å topografiska dagbladet. Den å detta utsatta triangelpunkten 153,20, som funnits å den numera bortsprängda toppen Vaktmästaren, utgår, likaså ♀ 24,72 och ♀ 186,27.

Konturerna å de olika djupbladen utgöra horisontalskärningar i nivå med resp. pallbottnar. För att det onödiga arbetet med att å hvarje folio inrita och som sänkning beteckna samtliga underliggande dagpallar, skulle undslippas, har hvarje djupblad tänkts afslutadt vid den mot resp. pallbottens nivå svarande nivåkurvan. Då en underliggande pall kommit inom denna har pallens öfre kontur inlagts och mellanrummet mellan denna och nivåkurvan streckats såsom sänkning. Å hvarje djupblad hafva insatts de närmast belägna teodolitpunkterna å hängande och liggande, emedan öfriga punkter å malmen undan för undan bortskjutas.

Följande märkpunkter äro numera bortskjutna eller förstörda:

å fol 3: + 24,72
" " 6 + 84,34 + 85,16 + 84,79
" " 7 + 99,46 + 99,49
" " 9 + 129,63
" " 12 + 186,27
" " ~~13 + 186,27~~
" " 13 + 186,27
" " 14 + 201,02 + 200,45
" " 15 + 218,42 + 218,07

Längdprofilen utgör en projektion af malmen å ett paralellt med malmens längdutsträckning löpande, vertikalt plan, som afbildar grufvorna, såsom de synes från hängande sidan eller från öster. I öfverensstämmelse härmed äro från projektionsplanet icke synliga konturer såväl af dagpallar som af underjordiska rum streckade.

Å längdprofilen äro utsatta:
dels projektionen af de från tvärprofilerna erhållna högsta punkterna af malmen, hvilken linie är heldragen i tusch och betecknad med en blå färgrand:
dels projektionerna af blottade gränser för malmens hängande och liggande, betecknade med streckade linier för hängandet blåa och för liggandet röda.

Tvärprofilerna utvisa vertikala skärningar af grufvorna, tagna med 50 meters mellanrum vinkelrätt mot längdprofilens projektionsplan och sedda mot norr. Profillinierna äro utsatta å marken och direkt afvägda. De härvid erhållna höjdsiffrorna å båda sidor om pallrummen äro utsatt å topografiska dagbladet. Å tvärprofilerna äro arbetsrum, som finnes upptagna å närmast innanför (norrut) belägna profiler, streckade.

Kiruna den 19 November 1904

C. J. Asplund

Behörig grufmätare enligt Kungl. Kommerskollegii resolution den 10 Mars 1897.

№144.

BERGMÄSTAREEMBETET
21 APR 1911
I NORRA DISTRIKTET

Till

Bergmästareämbetet i Norra Bergmästaredistriktet,

Luleå.

Vi öfversända i dag separat 1910 års kompletteringsmätningar till Karta öfver Kiirunavaara Malmfält samt nyupprättadt topografiskt dagblad till densamma jämte 5 st. likaledes nyupprättade tvärprofilblad med profiler genom samtliga inom kartområdet utförda diamantborrhål.

Kompletteringsmåtningarna afslutades den 15 september 1910. Kompletteringen af grufbolagets kartexemplar slutfördes den 15 februari innevarande år.

Vid uppgörandet af det topografiska dagbladet hafva en del afvikelser gjorts från de å normalkartan använda beteckningarna. Den öfver grufvorna utlagda parallellstreckningen användes icke såsom å normalkartan för att beteckna sänkning utan för att angifva utsträckningen af det område där bergets form ändrats medelst sprängning. På grund häraf har parallellstreckningen utlagts så långt in på grufbangården som sprängningen för bangårdens plan sträcker sig. Vidare har inom det parallellstreckade området inlagts de mest framträdande byggnader, banor, och lastkajer. För att skilja malmupplagen från gråbergsvarpen hafva de förra inlagts med blå färg. De å det nyupprättade dagbladet inlagda nivåkurfvorna äro sammanförda dels från C. J. O.

Kjellströms år 1900-01 upprättade karta dels från år 1897 utförda afvägningar.

Vid uppritandet af diamantborrhålsprofilerna å de 5 nyupprättade profilbladen har borrhålets afstånd till den med a betecknade längdprofil-linien alltid mätts vinkelrätt mot denna äfven om borrhålsprofilen i öfrigt är tagen i en sned riktning mot nämnda längdprofil-linie. Anledningen härtill är att på detta sätt en ungefärlig konnektion lätt kan erhållas mellan de olika borrhålsprofilerna.

Vid kompletteringen af längdprofilen har den principen följts att pallkonturerna ritats heldragna endast där de angifva malmpallens läge vid tiden för kompletteringsmätningarnas afslutande. I öfverensstämmelse härmed hafva konturerna för föregående års pallväggar genom radering gjorts streckade liksom äfven de pallsulorna angifvande linierna streckats för de delar af pallarna som äro belägna utanför liggväggen.

Kiruna den 20 april 1911.

LUOSSAVAARA-KIIRUNAVAARA AKTIEBOLAGS
KONTOR I KIRUNA.

Kjellmarkentolen
Erik Kant

1 st nyupprättad topografiskt dagblad
5 st nyupprättade profilblad
17 st Kompletteringsblad.